

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XI. — Wydana i rozesłana dnia 28 marca 1883.

36.

Dokument koncesyi z dnia 3 marca 1883,

na kolej żelazną parową z Doliny do Wygody.

My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austryacki;

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Arcyksiążę Austryacki, Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno i Dolno Szląski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu itd. itd. itd.

Gdy Baron Leopold Popper Podhragy podał prośbę o udzielenie mu koncesyi na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu kolei miejscowej od stacyi uprzyw. kolei Arcyksięcia Albrechta w Dolinie do Wygody, przeto ze względu na powszechną użyteczność tego przedsięwzięcia, widzimy się spowodowani nadać proszącemu koncesyą niniejszą na zasadzie ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14 września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238), jakoteż ustaw z dnia 25 maja 1880 (Dz. u. p. Nr. 56) i z dnia 26 grudnia 1882 (Dz. u. p. Nr. 180), w sposób następujący:

§. 1.

Nadajemy Baronowi Leopoldowi Popperowi Podhragy prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej, która wybudowana być ma jako miejscowa ze szlakiem normalnym od stacyi uprzyw. kolei Arcyksięcia Albrechta w Dolinie do Wygody, z koleją dowozową do tamtejszego tartaku koncesyonaryusza.

§. 2.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewnia się następujące ulgi:

- a) uwolnienie od stępli i opłat od wszelkich umów, wpisów hipotecznych, podań i jakichkolwiek innych dokumentów, dotyczących się zebrania kapitału i zabezpieczenia odsetków, jakoteż ruchu aż do czasu otwarcia ruchu, tudzież od dokumentów, dotyczących się nabycia gruntów, budowy i urządzenia kolei aż do końca pierwszego roku ruchu;
- b) uwolnienie od stępli i opłat pierwszej emisji akeyj i obligacyj z prawem pierwszeństwa, tudzież kwitów tymczasowych, jakoteż od opłat za przeniesienie własności zakupionych gruntów;
- c) uwolnienie od opłat i taks za nadanie koncesyi i za wygotowanie niniejszego dokumentu koncesyjnego;
- d) uwolnienie od podatku dochodowego i zarobkowego, od opłat stęplowych, którym podlegają kupony, jakoteż od wszelkiego nowego podatku, któryby w przyszłości mocą ustawy był zaprowadzony na lat trzydzieści (30), licząc od dnia dzisiejszego.

§. 3.

Koncesyonaryusz obowiązany jest rozpocząć budowę kolei koncesyonowanej natychmiast, ukończyć ją najpóźniej w przeciągu sześciu miesięcy, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, złożyć ma koncesyonaryusz kaucyą w sumie tysiąc (1.000) złotych w tych papierach, w których wolno lokować fundusze sieroce.

§. 4.

Do wybudowania tej kolei koncesyonowanej, nadaje się koncesyonaryuszowi prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszowi do wybudowania wszelkich odnóg, prowadzących do zakładów przemysłowych, gdyby Rząd uznał potrzebę wybudowania takich kolei ze względu na dobro publiczne.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej, zastosować się powinien koncesyonaryusz do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych, jakie ministerstwo handlu ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14 września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16 listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież do ustaw i rozporządzeń, które w przyszłości wydane być mogą.

Pod względem ruchu pozwala się odstąpić od środków bezpieczeństwa przepisanych w Porządku ruchu kolei żelaznych, o ile ze względu na zmniejszenie chyżości największej, ministerstwo handlu uzna to za możliwe, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda ministerstwo handlu.

§. 6.

Nadaje się koncesyonaryuszowi prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które tenże ustanowi, Spółki akcyjnej albo przelania praw i obowiązków z koncesyi niniejszej wynikających na Spółkę akcyjną już istniejącą.

Utworzyć się mająca Spółka akcyjna wchodzi we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszów.

Wypuszczenie obligacyj z prawem pierwszeństwa jest wzbronione.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w obrębie okresu koncesyjnego podług planu podlegającego zatwierdzeniu Rządu.

Statut Spółki, jakoteż formularze na akcye, które mają być wypuszczone, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

§. 7.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych zniżonych a to stosownie do postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych na uprzyw. kolei Arcyksięcia Albrechta kiedykolwiek obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do Obrony krajowej obu połów monarchyi, do strzelców krajowych tyrolskich, i to nietylko, gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także, gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne, tudzież do korpusu straży wojskowej sądów cywilnych wiedeńskich, do żandarmeryi, jakoteż do straży skarbowej i straży bezpieczeństwa po wojskowemu uorganizowanej.

Koncesyonaryusz zobowiązuje się przystąpić do zawartej przez Spółki kolei austriackich umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu parku do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swojemi parkami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, tudzież do postanowień organicznych i instrukcyi dla oddziałów kolei polowej, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1 czerwca 1871.

Ten obowiązek przystąpienia odnosi się także do umowy ze spółkami kolejowemi względem wygadania sobie nawzajem swoją służbą w razie przewożenia większych transportów wojskowych i do przepisu o transportach wojskowych na kolejach żelaznych.

Zobowiązania te ciężą na koncesyonaryuszu tylko o tyle, o ile będzie możliwem dopełnienie ich na tej kolei jako drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwołonemi ułatwieniami ze względu na przysądzone koncesyonaryuszowi aż do dalszego rozporządzenia uwolnienie od obowiązku zaprowadzenia regularnego obrotu osobowego.

Koncesyonaryusz zobowiązuje się przy obsadzaniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 8.

Koncesyą nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §fu 9, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne, na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego, po upływie zaś tego czasu traci ona moc swoją.

Rząd może także wyrzec unieważnienie koncesyi przed upływem przerweczonego czasu, gdy określone w §fie 3cim zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia i utrzymywania ruchu nie będą dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §. 11 lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§. 9.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesyonowanej w każdym czasie po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu.

To prawo odkupienia wykonane być ma według następujących zasad:

1. Jeżeliby Rząd miał odkupić kolej przed upływem siódmego roku ruchu, winien zapłacić sumę wyrównywającą rzeczywistym przez Rząd zatwierdzonym kosztom założenia kolei, o ileby według zasad przez Rząd zatwierdzonych nie miały już być uważane za umorzone.

2. Gdyby kolej odkupiona być miała po upływie siódmego roku ruchu, postąpi się jak następuje:

- a) Dla oznaczenia ceny odkupu obliczone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu lat siedmiu przed rzeczywistą chwilą odkupu, z tego stracone będą czyste dochody dwóch lat najniepomyślniejszych i policzony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.
- b) Cenę odkupu będzie stanowiła suma odpowiadająca policzalnej, na podstawie oprocentowania po pięć od sta w myśl powyższego postanowienia a) wymierzonej wartości kapitałowej rent rocznych, które od chwili odkupienia kolei wypadałoby płacić aż do upływu okresu koncesyjnego.
- c) Ta cena odkupu nie może być jednak w żadnym razie mniejsza od sumy rzeczywistych przez Rząd zatwierdzonych kosztów założenia kolei, o ileby według zasad przez Rząd zatwierdzonych nie miały już być uważane za umorzone.

3. Cena odkupu zapłacona będzie bez względu na to, kiedy odkupienie nastąpi, według wyboru Rządu, albo gotówką albo obligacyami długu państwa po kursie, jaki będzie na giełdzie wiedeńskiej w przededniu wypłaty.

4. Suma kapitału zakładowego tak rzeczywistego jak i imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

Co się tyczy rzeczywistego kapitału zakładowego, postanawia się, że oprócz kosztów na sporządzenie projektów, budowę i urządzenie kolei rzeczywiście wyłożonych i należycie wykazanych, łącznie z odsetkami interkalarnemi po pięć od sta w ciągu czasu budowy rzeczywiście zapłaconemi, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju, mianowicie na zebranie funduszków nie mogą być liczone.

5. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia, w posiadanie wolne od ciężarów i używanie kolei, niniejszem koncesyonowanej, ze wszystkiemi do niej należąciami ruchomościami i nieruchomościami, z wyjątkiem wzmiankowanej w §fie 1 kolei dowozowej do tartaku koncesyonariusza pod Wygodą, atoli licząc tu także park wozowy i zapasy materiałów, gdyby się w nie zaopatrzono, jakoteż fundusze rezerwowe i obrotowe z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już całkiem lub częściowo użyte stósownie do swego przeznaczenia.

6. Koncesyonaryusz jest nadto obowiązany odstąpić Rządowi bezpłatnie w wolne od ciężarów posiadanie kolej koncesyonowaną ze wszystkimi ruchomościami i nieruchomościami, gdyby jemu lub jego następcy prawnemu kolej miejscową i państwo Węldzirz posiadającemu przysądził Rząd odpowiednie, drogą umowy ustanowić się mające zniżenia taryfy dla jego przesyłek drzewa, oddanych na koncesyonowaną kolej miejscową a przechodzących na galicyjskie koleje rządowe lub na galicyjskie koleje prywatne przez Rząd administrowane.

§. 10.

Gdy koncesya utraci moc swoją i od tego dnia, w którym to nastąpi, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesyonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także park wozowy i zapasy materyałów (§. 9), gdyby były przysposobione.

Tak wtedy gdy koncesya moc swoją straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 9) zatrzyma koncesyonaryusz na własność kolej dowozową do tartaku pod Wygodą w §. 1 wzmiankowaną, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa fundusz zasobny i należące się mu aktywa, tudzież te osobne zakłady i budynki, z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił go z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 11.

Rząd ma prawo przekonywania się, czy budowa kolei i urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale i zarządzenia, aby wadliwościom w tym względzie zapobieżono lub je usunięto.

Ze względu na to, że w myśl §. 9 służy Rządowi prawo odkupienia kolei, koncesyonaryusz obowiązany jest przedstawić Rządowi do zatwierdzenia umowy, dotyczące się budowy i dostaw.

Rząd ma także prawo wydelegowania komisarzy do wglądania w zarząd.

Za nadzór niniejszem ustanowiony, koncesyonaryusz nie jest obowiązany płacić do skarbu państwa wynagrodzenia; również uwalnia się koncesyonaryusza od przepisanego w §fie 89ym Porządku ruchu kolei z dnia 16 listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1, z r. 1852), obowiązku co do zwracania nadwyżki kosztów dozoru policyjnego i akcyzowego, jakoteż od obowiązku dostarczania i utrzymywania bezpłatnie lokali urzędowych.

§. 12.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia, ponawiało się naruszenie lub zaniechanie obowiązków w dokumencie koncesyi lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiedzialnymi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyą jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nie przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej, i nadając Spółce prawo uciekania się do Naszych sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkimi postanowieniami w niej zawartymi, ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu dnia trzeciego miesiąca marca, w roku zbawienia tysiąc ośmset ośmdziesiątym drugim, Naszego panowania trzydziestym piątym.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pino r. w.

Dunajewski r. w.

37.

Ustawa z dnia 21 marca 1883,

o właściwości Władz do wykroczeń przeciw ustawie o handlu obnośnym.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

§. 1.

Odmienne od przepisów §§. 20 i 21 patentu cesarskiego z dnia 4 września 1852 (Dz. u. p. Nr. 252), przekazuje się postępowanie karne z powodu wykroczeń przeciw ustawie o handlu obnośnym, Władzom administracyjnym i ma się ono odbywać podług przepisów IX części ustawy przemysłowej z dnia 20 grudnia 1859 (Dz. u. p. Nr. 227).

O wytoczeniu śledztwa z powodu wykroczenia przeciw ustawie o handlu obnośnym, popełnionego w okręgu pogranicznym, uwiadomić należy niezwłocznie Władzę skarbową.

We wszystkich takich przypadkach, w których czyn karygodny oprócz wykroczenia przeciw ustawie o handlu obnośnym, stanowi także wykroczenie defraudacyjne, postępowanie karne należy nadto do Władz, których zadaniem jest orzekanie o wykroczeniach defraudacyjnych i karanie tychże.

O wyroku skazującym na karę trzeba w każdym razie uwiadomić tę Władzę, w której okręgu leży siedziba obnoścy.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom spraw wewnętrznych, skarbu i handlu.

Wiedeń, dnia 21 marca 1883.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

Pino r. w.

38.

Ustawa z dnia 23 marca 1883,

o dalszem pobieraniu podatków i opłat, tudzież o pokryciu wydatków rządowych w ciągu miesiąca kwietnia 1883.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd do pobierania nadal w ciągu miesiąca kwietnia 1883 istniejących podatków stałych i niestałych, tudzież opłat i dodatków według ustaw o opodatkowaniu obecnie obowiązujących a mianowicie dodatków do podatku zarobkowego i dochodowego w wysokości, ustawą skarbową z dnia 29 marca 1882 (Dz. u. p. Nr. 33) oznaczonej.

§. 2.

Wydatki administracyjne pokrywać należy w ciągu miesiąca kwietnia 1883 w miarę potrzeby na rachunek dotacyj, które ustawą skarbową na rok 1883 w odpowiednich rozdziałach i tytułach ustanowione być mają.

§. 3.

Z dotacyi ustawą z dnia 28 grudnia 1881 (Dz. u. p. Nr. 150) na budowę kolei transwersalnej galicyjskiej wyznaczonej, a w roku 1882 nie wyczerpanej, tudzież z reszty dotacyi w sumie 800.000 zł. na budowę nowego domu dla parlamentu, ustawą skarbową na rok 1881 (Dz. u. p. Nr. 51), w rozdziale 3, tytule 5 wyznaczonej a nie wyczerpanej, można czerpać jeszcze do końca kwietnia 1883, dotacje jednak te uważane być mają tak, jak gdyby wyznaczone były w preliminarzu na rok 1882 w myśl artykułu VI ustępu 4 ustawy skarbowej na rok 1882.

§. 4.

Wykonanie ustawy niniejszej, nabywającej mocy od dnia 1 kwietnia 1883, porucza się Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 23 marca 1883.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Ziemiałkowski r. w.

Falkenhayn r. w.

Prażák r. w.

Conrad r. w.

Welsersheimb r. w.

Dunajewski r. w.

Pino r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu I. Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1883 w języku niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, iliryjsko-kroackim i rumuńskim.

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa wynosi za cały rocznik 1883 w którymkolwiek z ośmiu języków **2 zł. 50 c.** i można go odbierać osobiście lub będzie posyłany bezpłatnie.

Cena roczników 1864 do 1882 włącznie, ale tylko dla tych, którzy zechcą nabyć wszystkie, wynosi 38 zł.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można po następujących cenach:

Rocznik 1851 za 1 zł. 30 c.	Rocznik 1871 za 2 zł. — c.
" 1856 " 2 " 45 "	" 1872 " 3 " 20 "
" 1857 " 2 " 85 "	" 1873 " 3 " 30 "
" 1861 " 1 " 50 "	" 1874 " 2 " 30 "
" 1862 " 1 " 40 "	" 1875 " 2 " — "
" 1863 " 1 " 40 "	" 1876 " 1 " 50 "
" 1864 " 1 " 40 "	" 1877 " 1 " — "
" 1865 " 2 " — "	" 1878 " 2 " 30 "
" 1866 " 2 " 20 "	" 1879 " 2 " 30 "
" 1867 " 2 " — "	" 1880 " 2 " 20 "
" 1868 " 2 " — "	" 1881 " 2 " 20 "
" 1869 " 3 " — "	" 1882 " 3 " 50 "
" 1870 " 1 " 40 "	

Roczniki wydań w innych 7 językach z lat 1870 do 1882 włącznie, dostać można po tych samych cenach co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni.

Po upływie tego terminu reklamujący zapłacić winni należność handlową ($\frac{1}{4}$ arkusza za 1 c.).

Po tej samej cenie dostać można w c. k. drukarni nadwornej i rządowej pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.